

S z o j a r

Kwartalnik poświęcony zagadnieniom z zakresu teologii i religioznawstwa

Nr 3/2016

W numerze:

*Dlaczego ludzie grzeszą?
Wolna wola, a zbawienie
Geneza predestynacji
O nieuczciwym zarządcy
Prawdziwa tożsamość*

Na wesoło

Szofar

Kwartalnik poświęcony zagadnieniom z zakresu teologii i religioznawstwa.

Redaktor naczelna - Ruth
Redaktor techniczny - Thethinker

Autorzy artykułów:

- Ruth
- Sabina N.
- Jeszurun
- Thethinker

Kontakt z redakcją:
thethinker@poczta.wp.pl

Ruth

Drodzy Czytelnicy

Wakacyjny „Szofar” tak, jak poprzednie wydania poświęcony jest trudnym zagadnieniom. Wyjaśniamy pojęcie i genezę grzechu. Odpowiadamy na pytania związane z wolną wolą człowieka, powinnościami chrześcijanina względem Bożej woli oraz kim jestem w Bożych oczach. Lektura tego wydania pozwoli Ci czytelniku na chwilę refleksji nad własnym życiem.

Spis treści:

Dlaczego ludzie grzeszą?.....	3
Wolna wola, a zbawienie.....	5
Geneza predestynacji.....	7
O nieuczciwym zarządcy.....	9
Prawdziwa tożsamość.....	12
Na wesoło.....	15

„Dlaczego ludzie grzeszą?”

Grzeszą tylko ludzie, ponieważ są istotami, które posiadają świadomą i wolną wolę. Jako istota wolna człowiek może pójść za głosem Boga i żyć zgodnie z Bożym prawem. Prawem – Miłości (dekalogiem), albo pójść za głosem swego serca odrzucając Boga i żyć zgodnie ze swymi (egoistycznymi) pragnieniami, czyli wybrać zło. To jest świadoma decyzja, każdej jednostki ludzkiej.

Opowiedzenie się po jednej lub drugiej stronie determinuje los każdego człowieka, tak doczesny, jak i wieczny.

Ludzie często bagatelizują grzech, gdyż ich rozumienie tego pojęcia jest bardzo płytkie i zbyt ogólnikowe.

A więc należy postawić pytanie: Czym jest grzech ?

Najkrócej mówiąc grzech to chybienie celu. Gr. hamartion (hamartia) to błędne rozpoznanie sytuacji i fałszywa interpretacja faktów, które prowadzą do katastrofy jednostkę ludzką.

Inaczej mówiąc grzech to cierpienie, strach, ból, degradacja, chaos, rozpad i śmierć.

W Torze użyte są trzy określenia grzechu, jego gradacje.

1. Chataa – grzech przypadkowy popełniony przez roztargnienie, nieuwagę, czyli

wykroczenie.

2. Awon – grzech wynikający z nieumiejętności kontrolowania emocji. Popelniony świadomie, ale z intencji naruszenia przykazania, lecz wynikający ze słabości charakteru, czyli przewinienie.

3. Pesza - to najpoważniejszy grzech popełniony ze świadomością i intencji grzechu, rozmyślne naruszenie przykazania, czyli bunt przeciw Bogu..

Zrozumienia genezy grzechu należy poszukać w Ogrodzie Eden. Tam wszystko się zaczęło...

Gdy Stwórca ukończył dzieło stworzenia w ciągu 6 dni, a 7 dnia odpoczął 1 Mojż.2.2. popatrzył na swoje dzieło i powiedział, że wszystko jest bardzo dobre 1 Mojż.1.31.

Pierwsza para ludzi żyła w przyjaźni i harmonii z Bogiem. Ich myśli, słowa, pragnienia i działanie było zgodne z Bożym Prawem Agape. Boże Prawo – Miłości, które jest uniwersalne i obowiązuje wszystkie istoty stworzone przez Boga, a nawet sam Bóg je szanuje. 1 Jan.4.7. Stwórca dał ludziom władzę nad wszystkimi stworzeniami (ptaki , stworzenia morskie i zwierzęta), a rośliny na pokarm 1 Mojż.1, 28- 31. Ludzie byli korona stworzenia. Mieli napelniać Ziemię.

W środku ogrodu Bóg zasadził drzewo życia i drzewo poznania dobra i zła. 1Mojż,2,8.9

Jedno drzewo dawało człowiekowi wieczne życie, drugie drzewo prowadziło do śmierci człowieka 1 Mojż.2.17!

Bóg obdarzając ludzi wolną wolą, podjął ryzyko. On nie chciał stwarzać bioniczne roboty, które będą kochać i ufać Bogu, tylko dlatego, że tak zostały zaprogramowane. Nie ! Bóg chciał mieć relację z ludźmi, która opierała by się na ich świadomym wyborze. Pragnieniem Stwórcy było, aby Adam i Ewa kochali Boga z własnej nie przymuszonej woli.

Prawdziwa i świadoma miłość jednej istoty do drugiej oparta jest na zaufaniu.

Szatan podważył to zaufanie posługując się kłamstwem i manipulacją.

Ewa zważyła po słowach węża „ Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie ze wszystkich drzew ogrodu wolno wam jeść? „ 1 Mojż.3.1. Kobieta zaprzeczyła, a diabeł rzekł : „ będziecie jak Bóg znający dobro i zło i na pewno nie umrzecie. „ 1 Mojż.3.4.5. Gdy tylko oboje zjedli owoc umarli duchowo, w jednej chwili została zerwana więź jaka ich łączyła z Bogiem.

„Dlaczego ludzie grzeszą ?”

Grzech to mur, który oddzielił ich od kochającego Boga. Grzech rozpleni się na Ziemi jak zaraza. Skaził wszystko, czego tylko się dotknął. „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć...” Rz.6.23.
„Przeto jak przez jednego człowieka, grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli. „Rz.5.12.

Zaraz, zaraz przecież na początku tego artykułu napisałam, że grzeszą tylko ludzie. Więc jak to jest ? Otóż istoty ze sfery ducha, aniołowie , też mają wolną wolę.

Biblia nie wiele mówi na ten temat, ale Ks. Ezechiela i Izajasza rzucają światło na wydarzenia poprzedzające upadek pierwszej pary ludzi.

Ilustracja opisująca upadek królów Babilonu i Tyru jest personifikacją tragicznego losu Lucyfera.

Lucyfer (Syn Jutrzenki) Iz.14.12 był potężnym aniołem bez skazy. Bóg umieścił go w Edenie, obok cheruba, który stał na straży Edenu. Miał dostęp do Bożej Świętej Góry. Pycha i pragnienie władzy zgubiły go na wieki. Ez.28,12-19; Iz.14,12- 15.

Tylko błyskawiczna interwencja Boga mogła odwrócić proces entropii (grzechu).

Stwórca zapowiada nadejście potomka kobiety, który odwróci moc grzechu 1 Mojż.3.15.

Tym potomkiem zapowiedzianym przez Boga

i proroków jest Jezus Chrystus Mat.1.23 „A oto panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel, co się wyklada Bóg z nami.” i Iz.53, 2 – 12.

To Jezua Ha Maszija (zbawieniem jest JHWH) biorąc grzechy ludzkości na siebie wymazał list dłużny, który obciążał grzeszną ludzkość Kol.2,14.15.

Jezus Chrystus podporządkował swoją wolną wolę Bogu Mat.26,39.42, dlatego był zdolny do wypełnienia misji (zbawienia ludzkości) tylko Jezus jest jedyną osobą za pośrednictwem której można otrzymać zbawienie. DZ.Ap. 4.12.

„Wolna wola, a zbawienie”

Czy zastanawiałeś się czytelniku kiedykolwiek dlaczego jedni ludzie przyjmują ewangelię zbawienia, a inni nie? Co mają ci pierwsi, a czego brakuje tym drugim?

Bóg stworzył nas ludzi na swój obraz i na swoje podobieństwo, a więc otrzymaliśmy nie tylko intelekt, dzięki któremu możemy zrozumieć otaczający nas świat (prawa fizyki, chemii, biologii itp.), także Stwórca podarował nam wolną wolę.

Wolna wola to błogosławieństwo, ale zarazem wielka odpowiedzialność. Ten dar pozwala na podejmowanie w pełni samodzielnych decyzji, ale również dokonane wybory determinują i prowadzą do określonych konsekwencji, które zaważą na przyszłości tak jednostek, jak i całych narodów.

Opis dwóch grup na jakie dzieli się ludzkość jest kluczem, który pozwala nam zrozumieć, że zbawienie lub jego odrzucenie jest świadomym wyborem poszczególnych jednostek Rz.14.12.

Pierwsza grupa ludzi charakteryzuje się otwartością na otaczający ich świat, są wierni prawdzie, czyli biorą życie takie, jakie ono jest.

Mają pełną świadomość jego trudów, ale i blasków, biorą z niego to co najlepsze. Napotkane problemy

rozwiązują. Uczą się przez całe swoje życie, ponieważ świat, w którym przyszło im żyć podlega ciągłym zmianom (rozwoj nauki, techniki, medycyny, zmiany kulturowe, polityczne, ekonomiczne i inne). Żyją w bezwzględnej uczciwości wobec siebie. Oznacza to ciągle niekończący się proces samokontroli we wszystkich sytuacjach życiowych (relacje międzyludzkie). Ich filozoficzne umysły pytają: Kim jestem? Dlaczego tu jestem? Jaki sens ma moje życie?

Na tak postawione pytania szukają i znajdują odpowiedzi. Są jak Berejczycy Dz.Ap. 17.11.

Taką postawę życiową idealnie odzwierciedla list do Rz.8,28-30.

Mój świadomy wybór pozwala mi stanąć po stronie Boga i Jego Prawa, ponieważ poprzez zrozumienie dobra i zła, wybieram dobro, za którym stoi Bóg. To mój świadomy wolny wybór pozwala Bogu, aby mnie wybrał i włączył w poczet powołanych przez Niego do zbawienia. Bóg widzi, że moje opowiedzenie się za Nim wynika z pragnienia mojego serca, ponieważ rozumiem czym jest grzech (zło) i odrzucam je świadomie, gdyż zło prowadzi do destrukcji i śmierci.

Natomiast druga grupa ludzi jest zupełnym przeciwieństwem tej pierwszej.

Te osoby na wczesnym etapie swojego życia dokonały wyboru swojego światopoglądu, ale w dorosłym życiu już nie chciały się dalej rozwijać. Uznały, że wiedzą już wszystko, co jest im potrzebne do życia na tym świecie i zamknęły swoje umysły na jakiegokolwiek zmiany.

Niczego już w swoim życiu nie kwestionują, ani o nic nie pytają. Świat jaki sobie sami stworzyli jest zarazem ich azylem, jak i pułapką.

To o nich mówi Ap. Paweł w 2 Kor.4, 3.4. „A jeśli nawet ewangelia nasza jest zasłonięta, zasłonięta jest dla tych, którzy giną. W których bóg tego świata zaślepił umysły nie wierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga.” Ludzie ci są „pijani winem Babilonu” Obj.18.3.

To z nich wywodzą się osoby podatne na różne zwiedzenia religijne, jak i zwolennicy różnych teorii spiskowych. Odrzucają prawdę, ponieważ są umysłowymi leniami i ignorantami. Unikają jakiegokolwiek trudności związanych z prozą życia. Trudne tematy natury egzystencjonalnej, budzą w nich przerażenie, ponieważ

„Wolna wola, a zbawienie”

musieliby się zmienić i dokonać zmian w swoim życiu i to bardzo radykalnych.

Żyją w wykreowanym przez siebie wyimaginowanym świecie. Ich błędne założenia prawdy prowadzi ich do błędnych wniosków 2 Tym.4.4.

Oni nie umieją korzystać mądrze z wolnej woli ich błędne wybory eliminują ich z grona zbawionych zanim usłyszą Ewangelię, która mogłaby ich zbawić.

To oni są adresatami słów jakie skierował Jezus Chrystus w swoich przypowieściach

np. przypowieść o talentach Mat.25.29 „... a temu kto nie ma zostanie zabrane i to, co ma”. Inne przypowieści to: Dwie drogi Mat.7,13.14.; Dom na skale Mat.7,24-27 i wiele innych.

Bóg kocha każdego człowieka i pragnie jego zbawienia Jan3.16; Ez.33.11. , ale równocześnie szanuje wolną wolę każdej jednostki ludzkiej. Stwórca widzi charakter każdego człowieka, jego myśli, pragnienia, marzenia, tęsknoty Ef.1.4.

Jeśli człowiek nie odpowiada na dar łaski (Ducha Świętego), który prowadzi

do nawrócenia, gdy widzi upór woli, niechęć do zmiany życia, Bóg cofa swój dar łaski i pozostawia takiego człowieka samemu sobie.

Jeśli człowiek odrzuca dobro, to przyjmuje zło. Nie ma trzeciej możliwości. Proces zbawienia funkcjonuje na dwóch poziomach. Potrzebna jest współpraca na płaszczyźnie duchowej i fizycznej.

Analiza „psychologiczna” obu grup ludzkości pozwala ci czytelniku dużo lepiej zrozumieć przed jakimi dylematami dotyczącymi zbawienia i sadu nad grzeszną ludzkością stoi Bóg.

„Geneza predestynacji”

W biblijnym chrześcijaństwie funkcjonuje wiele doktryn, które nie mają oparcia w Biblii. Jedną z nich jest predestynacja.

Predestynacja łac.

„przeznaczyć z góry”.

Doktryna ta zupełnie neguje wolną wolę człowieka, więc jej mówi, że ludzie utracili ją w wyniku grzechu w Ogródku Eden.

Nasuwa się pytanie w jaki sposób całkowicie upadły człowiek może zostać zbawiony ?

To Bóg dokonuje arbitralnie według własnego uznania kto zostanie zbawiony, a kto nie zostanie zbawiony.

To On na pewnym etapie życia człowieka odnawia go i odradza jego duszę z całkowitej upadłości. Taki człowiek odzyskuje duchowy wzrok, naturalne pragnienie miłości do Boga i zdolność opowiedzenia się za Nim. W ten sposób człowiek akceptuje się ofertę Bożego zbawienia i automatycznie wchodzi na ścieżkę chrześcijańskiego życia. W XX w. stworzono lightową wersję tej doktryny pod hasłem „Raz zbawiony na zawsze zbawiony”. W tej wersji wiara jest potrzebna tylko w chwili nawrócenia. Gdy zbawienie jest już „zapieczętowane” (formalna legalizacja zbawienia), taki chrześcijanin może robić co chce, bo i tak jest zbawiony.

Plonem tej zgubnej

doktryny jest nieformalne przyzwolenie na grzech, ponieważ uczynki nie mają znaczenia. Ta doktryna usypia człowieka duchowo. Mówi o nic się nie martw, bo wszystko jest zależne od Boga, a nie od ciebie. Bóg się o wszystko zatroszczy. Ty nie musisz nic nie robić. Żyj sobie jak chcesz, a i tak zostaniesz zbawiony.

Ta idea jest wygodna, ponieważ wszelką odpowiedzialność za zbawienie jest „zrzucana” na Boga, natomiast Jezus Chrystus jest pomijany jako zbawiciel. Jego ofiara na krzyżu zmarginalizowana praktycznie do zera.

Ta niebezpieczna herezja została przemyciona do biblijnego chrześcijaństwa z gnozy.

Przez okres średniowiecza funkcjonowała na obrzeżach chrześcijaństwa.

Dopiero M. Luter i J. Kalwin dwa filary Protestantycznej Reformacji XVI w. odkryli ponownie i zaadoptowali ją na nowo. Ta idea potrzebna im była, aby mogli usunąć legalizm.

M. Luter w swoim dziele pt. „O niewoli wolnej woli” zawarł główną myśl, w której to Bóg sprawuje w nas zbawienie. Z kolei J. Kalwin zastanawiał się dlaczego, gdy ludzie słyszą Ewangelię, to jedni ją przyjmują a drudzy nie? Kalwin doszedł do wniosku, że tę różnicę sprawia łaska, którą

jednym Bóg udziela, a innym nie. Obaj reformatorzy w tym rozumowaniu popełnili fundamentalny błąd. Pominęli zupełnie wolną wolę, którą posiada każda ludzka jednostka Mat. 24, 12. 13.

Ideę predestynacji zaczerpnęli od Augustyna z Hippony (354- 430) Augustyn zanim przyjął katolicyzm przez ok. 9 lat był słuchaczem gnostyckiej sekty Maniego (Manicheizm). Do końca nie wyzbył się pogańskiego sposobu myślenia.

To on jako późniejszy Ojciec Kościoła „z chrystianizował” Platona i przeszczerpił wiele pogańskich idei do chrześcijaństwa. To z manicheizm charakteryzował dualistyczny sposób myślenia. Zbawienie dla jednych potępienie dla drugich, dobro i zło, duch i materia, światło i ciemność.

Augustyn nie dostrzegał żadnych różnic między chrześcijaństwem, a grecką filozofią. Uważał, że wzajemnie się uzupełniają. Przypisywał platońskie idee Bogu np. zanim Bóg stworzył świat, idee istniały w Jego umyśle. Augustyn nie zwalnia człowieka od odpowiedzialności za swoje życie. Mówi, aby zorientować się na podstawie własnego życia, czy należy się do zbawionych (wybranych). Nie zaprzecza, że ludzie mają wolną wolę

„Geneza predestynacji”

(spór z Pelagiuszem), ale Bóg z góry „wyznaczył” nasz los.

Co na temat wolnej woli i zbawienia mówi Pismo Święte. Czy można utracić zbawienie?

Prawdziwe biblijne chrześcijaństwo jest proste i zrozumiałe. Zupełnie są mu obce osobiste objawienia, mistyczna duchowość, tajemna wiedza i rytuały, te elementy charakteryzują gnostyckie chrześcijaństwo przed, którym w swoich listach ostrzegał Apostoł Paweł :

2 Kor.11, 13-15 fałszywi apostołowie,

Gal.1,6-9 fałszywa ewangelia, Kol.2.8 fałszywa filozofia oparta na ludzkich podaniach, 2 Tes.2,7-11 moc nieprawości, 1 Tym.1,3.4 ; 4,1-3 błędna nauka,

2 Tym.2,16-18; 4,3.4 fałszywa nauka o zmartwychwstaniu,

Na innym miejscu Biblia mówi : Obj.2.6 nauki nikolaitów które zostały potępione przez samego Jezusa .

Chrześcijańska gnoza pojawiła się w I w. n. e.

Na początku koegzystowała z biblijnym chrześcijaństwem, ale pod koniec tego wieku większość gnostyków odeszła od ortodoksyjnego chrześcijaństwa i założyła nie zależny ruch religijny.

Gnostycy wybierali z Nowego Testamentu tylko, to co im pasowało, resztę pomijali. Gnoza opierała się na hellenizmie, odcięli się od judaizmu (Stary Testament). Uważali siebie za reformatorów, którzy uważali swoje nauki za drugie bardziej zaawansowane chrześcijaństwo.

Gnostycyzm świat materialny uważa za coś gorszego, złego , z materią utożsamiali Boga JHWH Starego Testamentu – demiurga, to heretycka, a nawet bluźniercza teza.

Gnoza dzieliła ludzi na trzy kategorie:

1. Materialni zwykli ludzie bez duszy – żyją i umierają, są podobni do zwierząt.

2. Ortodoksyjni chrześcijanie posiadają duszę, a więc mogą być zbawieni , jeśli tylko przyjmą wiedzę o głębszym poznaniu.

3. Najwyżej w hierarchii stali sami gnostycy.

Wracając do wyżej postawionych pytań, to Słowo Boże mówi, że ludzie jak najbardziej posiadają wolną wolę, mówią o tym poniższe wersy Mat.24,12.13 „... A ten kto wytrwa do końca będzie zbawiony”. Inny werset to Heb.3,12.14; 6-6 wiara, a później odejście od niej, powrót jest nie możliwy. Obj.3.5 „... nie wymarzę jego imienia z księgi życia...”. Kto nie przyjmuje prawdy zginie 2Tes.2,10.11

Ez.30.32 Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale żeby żył. Na koniec należy postawić pytanie: Dlaczego chrześcijanie przyjmują nie biblijne , fałszywe doktryny?

Odpowiedź nasuwa się sama ludzie nie sprawdzają skąd one pochodzą, nie są jak berejczycy, którzy zawsze sprawdzali czy to co ktoś głosił (pastor, apostoł) jest zgodne ze słowem Bożym, czy nie jest. To jest podstawowe kryterium, którego powinni się trzymać wszyscy prawdziwi chrześcijanie, aby nie ulec zwiedzeniu.

„O nieuczciwym zarządcy”

W 16 rozdz. Ew. Łukasza znajdujemy ciekawą i na wiele sposobów rozumianą parabolę Jezusa Chrystusa, która mówi o nieuczciwym rządcy, czyli o tak zwanym obrotnym człowieku na stanowisku.

Tenże człowiek dowiedział się nagle od swojego Pana (pracodawcy), że niedługo straci swą posesję z powodu braku uczciwości w sprawowaniu zarządu. Rządca, będąc wówczas na wysokiej pozycji zawodowej, nie wyobrażał sobie siebie w roli pracownika fizycznego ani też w roli ulicznego żebraka. Byłoby to poniżej jego godności. Wykorzystując swój spryt i cwaniactwo, obmyślił plan zaskarżenia sobie przychylności dłużników swego pracodawcy, licząc na ich odwzajemnienie i wsparcie w potrzebie. Postanowił zaniżyć im wartość ich wszystkich długów. Gdy właściciel dowiedział się o przekrętach podwładnego, udzielił mu pochwały, iż ten wykazał się sprytem.

Kończąc opowieść, Jezus nakazuje słuchaczom naśladować zachowanie rządcy w pozyskiwaniu przyjaciół, lecz zaraz dodaje, że ten, kto jest niewierny w zwykłej sprawie, tym bardziej jest niewierny w sprawie większej wagi. Nasuwa się w tym momencie pytanie, co przez tę parabolę, Jezus chciał przekazać uczniom

oraz słuchającym Go faryzeuszom?

Spotkałem się z wieloma próbami wyjaśnienia tej przypowieści, ale jedna z nich wydaje mi się nader trafna, z powodu tego, iż uwzględnia kontekst kulturowo-historyczny czasów Jezusa oraz Starego Testamentu.

Co ciekawe, za tło tej przypowieści Jezus mógł wziąć opis rządcy imieniem Szebna z księgi Jzajasza rozdz.22.

Tenże Szebna zdaje się być pierwowzorem nieuczciwego rządcy. Będąc prawdopodobnie cudzoziemcem ustanowionym przez króla Achaza na stanowisko urzędnika, Szebna okazał się nieuczciwym w swojej służbie, popełniając wiele niegodziwych czynów, czym zasłużył sobie na usunięcie z urzędu.

W swej wypowiedzi Jezus w wersecie 9 nawiązuje do wiecznych przybytków, które wg Starego Testamentu przenośnie oznaczają grób (Ps49,12; Kazn.12,5). Jednym z przedsięwzięć Szebny było wykucie sobie grobowca w skale. Jest to kluczowy element w zrozumieniu ironicznej wypowiedzi o przyjęciu do wiecznych przybytków tych, co są nieuczciwi.

Jezus, przypowieścią tą, zwraca uwagę, iż to przywódcy religijni Jego czasów są tymi złymi zarządcami, ponieważ zmieniają oraz zaniżają

standardy Bożego prawa. Jezus dowodzi, że jeśli pozyskujemy sobie sprzymierzeńców swoimi pieniędzmi i cwaniactwem, to możemy jedynie oczekiwać przyjęcia do wiecznego grobu śmierci wraz z faryzeuszami, którzy umiłowali pieniądze i nieuczciwość względem Boga, podobnie jak Judasz, który kochał mamonę (Dz.Ap.1,18) oraz Bileam (2Ptr2,15). Oni skierowali oczy na zapłatę w tym tylko życiu.

Nie możemy się ludzić, że będziemy przyjaciółmi Boga dopuszczając się takich zachowań. W wersecie 18 Jezus podaje jeden przykład zmiany i zaniżenia Bożych zasad przez uczonych w Piśmie, który dotyczy rozwodów i powtórnych małżeństw. W Ew. Mateusza 5,31-32, Jezus wykazuje nadużycia w tej kwestii, podając jeden słuszny powód rozerwania związku małżeńskiego. Z kolei w Ew. Marka 7,11-12, znajdujemy naganę Jezusa wobec duchowych przywódców Izraela dotyczącą tradycji, jaką ustanowili w zamian za przestrzeganie przykazania o czci rodziców. „Jeśliby człowiek rzekł ojcu albo matce: *Korban*, to znaczy: to, co się tobie ode mnie jako pomoc należy, jest darem na ofiarę, już nie pozwalacie mi nic więcej uczynić dla ojca czy matki”. Nauka, jaka wypływa z przypowieści o nieuczciwym

„O nieuczciwym zarządcy”

zarządcy, jest niezwykle istotna dla nas – Bożych szafarzy. Wierny zarządca przyjmuje to, co nakazuje kontekst Biblii, nie będzie dążył do napisania własnej wersji, czy też osiągnięcia własnych korzyści z tego tytułu. Jak ta kwestia wygląda w dzisiejszych czasach? Jakimi zarządcami jesteśmy my? Należałoby z pokorą i uczciwością się zastanowić czy nie dokonujemy pewnych nadużyć w stosunku do nauk Pisma. Gro współczesnych chrześcijańskich denominacji głosi, że danina zwana „dziesięciną” obowiązuje dziś wszystkich wierzących i dotyczy każdego dochodu. Ale co mówi Słowo w tym temacie? Kto tak naprawdę płacił dziesięcinę, z czego i komu ją oddawał? Dziesięcinę płaciły tylko dwie warstwy społeczne: posiadacze ziemscy z plodów rolnych oraz posiadacze bydła i trzody. Daninę tę oddawały Lewitom bez działu ziemi będącymi, natomiast Lewici oddawali dziesiątą część tej dziesięciny kapłanom. Osoby ubogie, wdowy i sieroty nie płaciły jej, lecz z niej otrzymywały, nie uiszczaly jej również takie grupy społeczne jak rzemieślnicy czy rybacy. (3Moj.27,30-32; 4Moj.18,26-28 ;5Moj.12,17;14,22.23;26,12;

2Krn31,5,6). Z tego nasuwa się wniosek, że dzisiejsi zarządcy nadużywają i manipulują Słowem Bożym. Osobiście usłyszałem opinię chrześcijańskiego nauczyciela, iż osoby bezrobotne winne są oddawać dziesiątą część ze swego zasiłku. Tego samego wymaga się od ubogich pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe. W świetle Pisma jest to nie tylko nauka niebiblijna ale także skandaliczna. W Nowym Testamencie obowiązuje zasada ochotnego i przemienionego serca, które dzieli się z braćmi i siostrami, aby wszyscy mieli po równo (Dz.Ap.4,32-35; 2Kor.8,13-15). Człowiek odrodzony duchowo zauważa potrzeby innych i dzieli się finansami sam z własnej woli, wedle możliwości „nie potrzebując odgórnego nakazu do okazania wsparcia swymi zasobami materialnymi. Innym przykładem trzymania się ludzkiej zamiast Bożej nauki, może się okazać kwestia nacisku do obligatoryjnego zachowywania dziś żydowskich świąt przez chrześcijan. Spotkałem się również z praktyką obrzezywania w pewnych społecznościach. Co do kwestii świąt, skoro czytamy w Torze, że wszelkie świąta(z wyjątkiem siódmego dnia tygodnia ustanowionego przy stworzeniu świata) ściśle wiązały się ze składaniem ofiar

ze zwierząt, płynów i pokarmów oraz z pielgrzymką do Jeruzalemu, to znaczy, że ci, którzy dziś nawołują do ich przestrzegania, sami zachowują je na swą własną modłę. Na podstawie czego zachowują je do dziś w ten niebiblijny sposób? Przecież Tora wyraźnie „z detalami opisuje sposób postępowania w każdym ze świąt (3Moj.23,4-42). Np. Święto pierwocin, w którym kapłan miał dokonać potrząsania m.in. snopem z pierwszego plonu (zbioru z pola), aby zyskać upodobanie i zostać przyjętym przez Boga. Przecież dziś mamy śmiały dostęp do Ojca przez doskonałą ofiarę krwi Chrystusa, nie potrzebujemy obrzędu potrząsania snopem zboża przed obliczem Boga! Co do święta szalasów, kto dziś obchodzi je ściśle wg Tory, tzn. Mieszkając przez 7 dni w szalasach zbudowanych z gałęzi rozłożystych drzew, gałązek palmy i wierzyby znad potoku? Któż składa Panu ofiary ogniowe wymagane w tych dniach? Kolejnym przykładem głoszenia ludzkiej zamiast Bożej drogi jest nauka o Jezusie – Bogu i Stworzycielu świata. Sam Jezus naucza, że: „Pierwsze przykazanie jest to: *„Słuchaj Izraelu! Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest „ (Mr12,29), „...od początku stworzenia, którego dokonał Bóg” (Mr13,19).*

„O nieuczciwym zarządcy”

Ap. Paweł również trzyma się nauki Tory i Jezusa:

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus” (1 Tym 2,5).

Sam Bóg Jahwe nakazuje nam:

„Nie będziesz miał innych bogów obok

mnie” (2 Moj. 20,3). Izajasz

natomiast cytuje słowa

Wszchemocnego:

„Ja jestem pierwszy i Ja jestem ostatni, a oprócz mnie nie ma Boga” (Iz. 44,6) oraz „Ja jestem Pan, Stwórca wszystkiego, Ja sam rozciągnąłem niebiosa, sam ugruntowałem ziemię – kto był ze mną?!” (Iz. 44,24).

Jakże człowiek może wkładać Bogu do ust słowa, których Ten nigdy nie wypowiedział?!

Przykładów zniekształcania Bożych, świętych i

nienaruszalnych nauk jest o wiele więcej, to tylko kilka z nich. Strzeżmy się więc, aby nikt z nas nie okazał się owym nieuczciwym zarządcą i naprawdę szczerze badajmy Słowo Boga, by być wiernymi i posłusznymi w swym szafarstwie względem Boga.

„Prawdziwa tożsamość”

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe”. (2Kor 5,17 BW)

W dzisiejszych czasach wiele mówi się o ludzkiej tożsamości, o byciu sobą i poznawaniu samego siebie, o poczuciu własnej wartości, o różnych rodzajach temperamentu i ich cechach. Czym tak właściwie jest tożsamość?

Jest to wizja, postrzeganie swojej własnej osoby, to świadomość samego siebie, to również konkretne fakty z życia, cechy osobowe i dane personalne. Każdy więc z nas posiada swoją własną tożsamość, swoją samoświadomość, w oparciu o którą egzystuje na co dzień. Jest to fakt niezaprzeczalny.

Nasuwa się jednak pytanie: czy to, co sami o sobie sądzimy jest słuszne i zgodne z rzeczywistością? Rzeczywistość tworzy Bóg, i tak się składa, że Jego Słowo ma wiele do powiedzenia w kwestii naszej pozycji i znaczenia.

Przyjście na świat obiecanego Mesjasza, Jego śmierć i Jego zmartwychwstanie zapoczątkowało zmiany na ogromną skalę w życiu tych, którzy Go uznali jako osobistego zbawiciela.

W historii tej planety, nigdy wcześniej ani później, nie wydarzyło się nic bardziej wywierającego wpływ na nasz los i postrzeganie siebie.

Jeszcze przed Golgotą byliśmy godni jedynie śmierci i pożałowania, nie zasługujący na nic dobrego.

Jednak w momencie, gdy Boży Syn wypowiedział cudowne słowa: „Wykonało się”, dla nas, którzy zaufaliśmy Mu, nastąpił przełom.

Myślę nieraz, że wielu z nas nie docenia tego faktu, za bardzo nam spowszedniał. Pismo nazywa nas nowym stworzeniem, dla którego wszystko stało się nowe.

Pora, abyśmy zdali sobie sprawę kim jesteśmy tu i teraz, my wierzący w Chrystusa, zanurzeni w Jego śmierci i mający udział w Jego zmartwychwstaniu, czemu daliśmy wyraz w symbolice zanurzenia w wodzie.

Ap. Paweł w liście do Kolosan 3,10-11 nalega, abyśmy przyoblekli (ubrali na siebie) nowego człowieka, skoro należymy do Chrystusa.

Wszystko to, co dawniej, gdy byliśmy w świecie, określało naszą pozycję czy też wartość, nie ma już znaczenia. Dla jednych była to być może kwestia rasy, płci lub urody, dla innych pozycja społeczna lub zawodowa. Jednak te aspekty były zw. z naszym fizycznym, ziemskim dziedzictwem, o którym wiemy, że Bóg nie upatruje w nim żadnej wartości. Teraz dziedziczymy nowe, duchowe wartości, które nie przemijają i które ceni On.

„Oto wszystko stało się nowe”- owo „wszystko” możemy podzielić na trzy główne dziedziny naszego życia, które uległy przemianie:

I. Nasza akceptacja

II. Nasze bezpieczeństwo

III. Nasze znaczenie

Ad. I Akceptacja

1. Jesteśmy zaakceptowani (uznani przez Boga).

„Dlatego przysięgam, że siebie nawzajem, bo i Chrystus przysięgnął was - ku chwale Boga” (Rz. 15,7 BT).

„A tego, który do mnie przychodzi nie wyrzucę precz” (Ew. J6,37 BW).

Przeciwieństwem odrzucenia jest akceptacja. Bóg zaakceptował nas takich, jakimi jesteśmy. Możemy jedynie przyjąć na wiarę Jego bezwarunkową miłość i odpowiedzieć na nią wzajemnością.

2. Jesteśmy dziećmi Boga.

„Tym zaś, którzy Go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego, którzy narodzili się (...) z Boga” (Ew. J1,12-13BW). „Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów”

(Ef. 1,5 BT)

Każdy z nas jest ukochanym synem i ukochaną córką Ojca w Niebie, zostaliśmy nazwani także Jego dziedzicami.

3. Jesteśmy przyjaciółmi Jezusa Chrystusa.

„Prawdziwa tożsamość”

„ Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynić będziecie, co wam przykazuję(...)nazwałem was przyjaciółmi,bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam”
(Ew.J15,14-15 BW).

Przyjaciel to ktoś, kto darzy nas sympatią, miłością i zaufaniem, ktoś, na kogo możemy liczyć w trudnych chwilach. Jezus jest i zawsze będzie naszym największym i najwierniejszym przyjacielem.

4. Jesteśmy usprawiedliwieni (uznani za sprawiedliwych).

„Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia dzięki wierze, zachowujemy pokój z Bogiem”
(Rz.5,1 BT).

Boża sprawiedliwość została zaspokojona przez ofiarę życia Jego Syna. Już dziś mamy pokój z Bogiem, osiągając usprawiedliwienie z wiary.

5. Zostaliśmy nabyci za wielką cenę.

„Czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego (...), że nie należycie też do siebie samych?”
(1Kor.6,19 BW).

Jezus własną krwią wykupił nas z królestwa ciemności, grzechu i śmierci, więc teraz jesteśmy własnością kochającego Ojca.

6. Zostaliśmy uznani za świętych.

„...do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa”
(Ef.1,1 BW).

Słowo Boga nie nazywa nas

grzesznikami lecz świętymi (uświęconymi, oddzielonymi dla Boga) oraz dziećmi światłości.

7. Mamy pełnię - niczego nam nie brakuje.

„W Nim bowiem mieszka cała pełnia(...)zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej zwierzchności i władzy” (Kol.2,9-10 BT).

Pełnia życia jest tylko w trwaniu w Chrystusie, żaden człowiek ani żadna rzecz nie może zapełnić wewnętrznej pustki. Bez Jezusa zawsze będzie nam czegoś brakować, będziemy niepełni.

Ad. II Bezpieczeństwo

1. Jesteśmy bezpieczni.

„Drogą swą pójdiesz bezpiecznie, bo twoja noga się nie potknie. Gdy spoczniesz, nie zaznasz trwogi, zaśniesz, a sen twój będzie przyjemny”
(Prz.3,23-24 BT).

My, którzy trwamy w Chrystusie, nie opieramy się na rzeczach przemijających, ani nie patrzymy na to, co czasowe, lecz koncentrujemy uwagę, na tym co wieczne i duchowe. Nie lokujemy swego poczucia bezpieczeństwa w pieniądzach, ani w więziach z ludźmi, bo są niepewne i bardzo zmienne. My zawierzyliśmy dusze Bogu:

„Ty sam jeden, Jahwe, pozwalasz mi mieszkać bezpiecznie”
(Ps.4,9 BT).

2. Jesteśmy wolni od potępienia i oskarżeń.

„Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie”
(Rz.8,1BW).

Nie jesteśmy już pod karzącą ręką zakonu, lecz pod łaską Boga, który usprawiedliwia. Jezus powiedział, że nie przyszedł po to, by zatracać życie ludzkie, lecz zbawić je. Jeśli trwamy w Nim, Bóg nie widzi w nas żadnej skazy, ponieważ patrzy na nas przez pryzmat swego świętego Syna.

3. Bóg zaplanował dla nas dobre rzeczy.

„A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują”
(Rz.8,28 BW).

Żyjemy nadzieją, że Bóg pomaga nam stać się dojrzałszymi ludźmi, podobnymi do obrazu Jego Syna, wykorzystując trudne i bolesne okoliczności życia, które najlepiej kształtują nasz charakter.

4. Jesteśmy ukryci z Chrystusem w Bogu.

„Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu”
(Kol.3,3 BW).

Jesteśmy uznani za martwych dla dawnego, grzesznego sposobu życia i całkowicie bezpieczni w Bożej łasce, niczym w arce chroniącej nas od zepsucia świata i tragicznych tego konsekwencji.

5. Posiadamy pewność, że Bóg doprowadzi swe dzieło do końca.

„Prawdziwa tożsamość”

„Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1, 6 BT).

Nawet jeśli zawiedliśmy w przeszłości, popełniliśmy gąfy i wciąż dostrzegamy w sobie wiele spraw wymagających zmiany, nie zapominajmy, że Bóg tak łatwo z nas nie zrezygnuje i dokończy to, co rozpoczął w nas, na swoją przeciw chwałę.

Ad. III Znaczenie

1. Jesteśmy nazwani solą ziemi i światłem świata.

„Wy jesteście solą dla ziemi(...) Wy jesteście światłością świata” (Ew. Mt 5, 13-14 BW)

Sól chroni i konserwuje oraz nadaje smak potrawom. My również powinniśmy chronić Bożej prawdy w nas i siebie nawzajem przed zepsuciem grzechem. Winniśmy także błyszczeć Bożym blaskiem, odbijając Jego chwałę wśród świata pogrążonego w ciemnościach.

2. Jesteśmy przeznaczeni do przynoszenia owocu.

„Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali” (Ew. J 15, 16 BW).

Naszym głównym zadaniem jest trwać w nauce Mesjasza dzień po dniu, czego efektem jest wydawanie owocu dobrych

myśli, słów i czynów.

3. Możemy śmiało przychodzić do Boga.

„W Nim mamy śmiały przystęp do Ojca z ufnością przez wiarę w Niego” (Ef. 3, 12 BT).

Dzięki ofierze Jezusa, możemy bez lęku i wstydu przybiegać do naszego miłującego Ojca, ze wszystkim, co nosimy w sercu i to bez limitu czasowego. Bóg jest dla nas dostępny zawsze i wszędzie i jest chętny by z nami przebywać. Doceńmy ten przywilej.

4. Wszystko jest dla nas możliwe w Jezusie.

„Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4, 13 BW).

Dzięki prawdzie Bożej, która czyni nas wolnymi ludźmi, jesteśmy w stanie znieść wszelkie trudności i przeciwności, bo nasza nadzieja spoczywa w wypróbowanym charakterze, nie zaś w sprzyjających okolicznościach.

5. Jesteśmy świątynią Bożego Ducha.

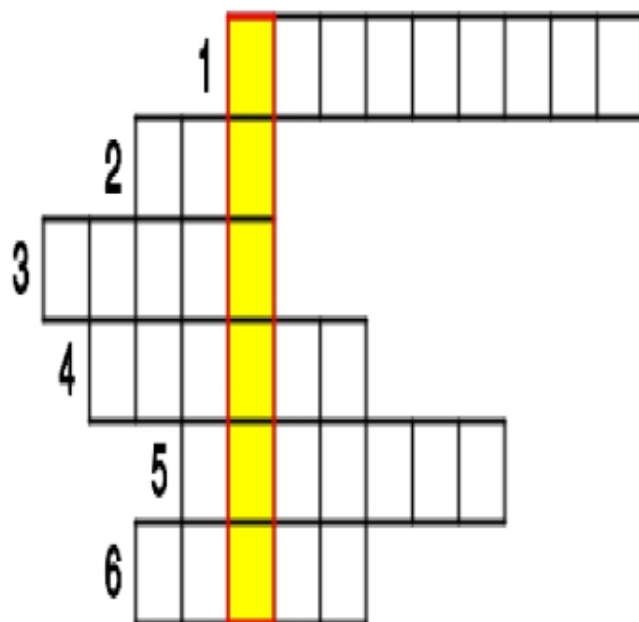
„Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?” (1 Kor. 3, 16 BW).

Ludzie tego świata mają w zwyczaju upamiętniać pewne ważne dla nich miejsca lub wydarzenia. O ileż ważniejsze jest dbanie o cześć aktualnego miejsca przebywania Boga.

Aby wieść zwycięskie i

spełnione życie, musimy znać prawdę o swojej nowej, aktualnej tożsamości ludzi wiary.

Pamiętajmy, że nie jesteśmy już dłużej wytworami naszej przeszłości. Pozwólmy Bogu pracować w nas zmieniając nasze myślenie, nasze słowa i nasze postawy, tak ,by przynosiły Jemu chwałę a nam pokój. Przywdziejajmy codziennie szaty prawdy Bożej, zamiast brudnych, kłamliwych lachmanów, którymi kiedyś się przyodziewaliśmy. One już nam po prostu nie pasują i nie są do niczego nam potrzebne. Każdy biblijny bohater, który spotkał na swej drodze Boga, doświadczał przemiany. Poganin Abram stał się Abrahamem-ojcem wiary i narodów. Jego żona Saraj stała się Sarą, matką przodka Mesjasza. Oszust Jakub stał się Izraelem, mężem Bożym. Egipski zbieg i mordca Mojżesz został przywódcą narodu. Pasterz trzód Dawid stał się królem i Bożym wybranym. Tchórzliwy Szymon-Kefasem, jednym z filarów Chrystianizmu, a faryzeusz Saul-Pawłem, głosicielem ewangelii i apostołem narodów. Wszyscy oni przywdziali nową tożsamość, taką jaką nadał im sam Bóg. Codziennie utożsamiamy się z naszym nowym „ja” i patrzmy na siebie w sposób, w jaki widzi nas On. (Na podst. książki pt. „Wolny w Chrystusie” Neil’a T. Andersona).

1. Jeden z najstarszych alfabetów, wykazujący znaczne podobieństwo z alfabetem fenickim.
2. Hebrajska miara objętości płynów ze starożytności.
3. Dwa miasta o tej samej nazwie w Judzie.
4. Obok Eufratu, jedna z dwóch największych rzek Mezopotamii.
5. Królewicz izraelski, syn króla Dawida.
6. Miesiąc w kalendarzu hebrajskim, odpowiadający okresowi czerwiec-lipiec.

Podpowiedź do hasła
(Liczba 21,1)

Wpisz odpowiedź:

.....
.....
.....
.....
.....

